

Sygn. akt IV U 804/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Tadeusz Piesowicz

Protokolant: Małgorzata Olesiak

po rozpoznaniu w dniu 11 grudnia 2013 roku w Nowym Sączu

na rozprawie

odwołania W. G.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 20 kwietnia 2013 roku znak: (...)

w sprawie W. G.

przeciwko Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego P. Terenowa w N.

o wypłatę części uzupełniającej renty rolniczej

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza brak podstaw do zawieszenia odwołującemu się W. G. części uzupełniającej renty rolniczej od dnia 1 marca 2013 roku.

Sygn. akt IV U 804/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 11 grudnia 2013 roku

Decyzją z dnia 20 kwietnia 2013 r., znak: (...), Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, P. Terenowej w N., na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2008 r., nr 50, poz. 291, z późn. zm.), od dnia 1 marca 2013 r. dokonał waloryzacji renty rolniczej należnej W. G.. Świadczenie po waloryzacji wyniosło 124,67 zł. Nie podjęto wypłaty zawieszony części uzupełniającej świadczenia, z uwagi na prowadzenie przez W. G. działalności rolniczej.

Od powyższej decyzji odwołał się W. G. zarzucając, że po śmierci żony w 2011 r. nie użytkował należnego do niej gospodarstwa i nie prowadzi jakiegokolwiek działalności rolniczej.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podnosząc argumentację, którą posłużył się w zaskarżonej decyzji, wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący się W. G., ur. (...), ma 67 lat. Od dnia 9 stycznia 2011 r. jest uprawniony do wypłacanej kwartalnie renty rodzinnej po zmarłej żonie J. G.. Wypłatę części uzupełniającej świadczenia zawieszono w całości, ponieważ W. G. posiadał gospodarstwo rolne o powierzchni przekraczającej 1 ha przeliczeniowy.

/dowód: decyzja z 9.02.2011 r. o przyznaniu renty rodzinnej, k. 23 akt rentowych/

J. G. – zmarła żona odwołującego, była właścicielką położonego w K. gospodarstwa rolnego o łącznej powierzchni przekraczającej 8 ha. Gospodarstwo to jest oddalone od P., w której mieszka W. G. o kilkanaście kilometrów. Obecnie znajduje się ono w posiadaniu krewnych J. G.. Postępowanie spadkowe po zmarłej żonie odwołującego ze względu na komplikacje związane z wielością spadkobierców do tej pory nie zostało wszczęte. Odwołujący od śmierci żony nie prowadził tam żadnej działalności rolniczej. W. G. w przeszłości posiadał gospodarstwo rolne o powierzchni przekraczającej 4 ha, położone w P.. Kilka lat temu przekazał je synowi M. G.. Obecnie nie ma żadnych gruntów.

W. G. mieszka sam w pomieszczeniu wydzielonym w budynku gospodarczym, w którym znajduje się m.in. stajnia. Samodzielnie przygotowuje sobie posiłki, żywność kupuje za pieniądze z renty. Rachunki opłacają mu syn i synowa, którzy mieszkają w domu obok. Oni również pomagają mu w utrzymaniu. Syn M. obecnie pracuje na budowach w Austrii. Gospodarstwem zajmuje się jego żona – S. G., która uprawia w nim głównie ziemniaki i zboże, hoduje konia i kury. W. G. nie zajmuje się gospodarstwem, nie ma własnego inwentarza, ani żadnego sprzętu rolniczego.

/dowód: akty własności ziemi z 19.02.1974 r., k. 10-11 akt rentowych, zeznania świadka Z. G., płyta z nagraniem przesłuchania, min. 2:53, zeznania świadka S. G., płyta z nagraniem przesłuchania, min. 9:00, zeznania odwołującego się W. G., min. 14:40/

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dokumentów, których autentyczności i mocy dowodowej nie kwestionowała żadna ze stron postępowania. Sąd oparł się również na zeznaniach przesłuchanych w sprawie świadków – Z. G. i S. G., które są w całości zbieżne ze sobą, a także z twierdzeniami odwołującego się. Zeznania te znajdują również potwierdzenie w pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. W ocenie Sądu wyniki postępowania dowodowego jednoznacznie potwierdzają, że W. G. nie prowadzi działalności rolniczej.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie W. G. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Spór w przedmiotowej sprawie sprowadzał się do ustalenia, czy W. G. prowadzi gospodarstwo rolne, a tym samym, czy decyzja organu rentowego dotycząca zawieszenia części uzupełniającej świadczenia rentowego w całości, z uwagi na prowadzenie działalności rolniczej jest słuszna.

Zgodnie z rat. 28 ust. 3 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2008 r., nr 50, poz. 291, z późn. zm.), emerytura lub renta rolnicza ulega zawieszeniu w całości, jeżeli emeryt lub rencista nie zaprzestął prowadzenia działalności rolniczej, z zastrzeżeniem ust. 5-7 i 9-11. Zawieszenie wypłaty dotyczy części uzupełniającej emerytury rolniczej lub renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy (art. 28 ust. 2 pkt 1 cyt. ustawy).

W myśl art. 28 ust. 4 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, uznaje się, że emeryt lub rencista zaprzestął prowadzenia działalności rolniczej, jeżeli ani on, ani jego małżonek nie jest właścicielem (współwłaścicielem) lub posiadaczem gospodarstwa rolnego rozumieniu przepisów o podatku rolnym i nie prowadzi działu specjalnego, nie uwzględniając:

1) gruntów wydierżawionych, na podstawie umowy pisemnej zawartej co najmniej na 10 lat i zgłoszonej do ewidencji gruntów i budynków, osobie niebędącej:

a) małżonkiem emeryta lub rencisty,

b) jego zstępnym lub pasierbem,

c) osobą pozostającą z emerytem lub rencistą we wspólnym gospodarstwie domowym,

d) małżonkiem osoby, o której mowa w lit. b) lub c),

2) gruntów trwale wyłączonych z produkcji rolniczej na podstawie odrębnych przepisów, w tym zalesionych gruntów rolnych,

3) gruntów i działów specjalnych należących do małżonka, z którym emeryt lub rencista zawarł związek małżeński po ustaleniu prawa do emerytury lub renty rolniczej z ubezpieczenia,

4) własności (udziału we współwłasności) nieustalonej odpowiednimi dokumentami urzędowymi, jeżeli grunty będące przedmiotem tej własności (współwłasności) nie znajdują się w posiadaniu rolnika lub jego małżonka.

Wyniki przeprowadzonego przez Sąd postępowania dowodowego jednoznacznie wskazują, że W. G. nie prowadzi jakiegokolwiek działalności rolniczej. Własne gospodarstwo rolne kilka lat temu przekazał synowi, który obecnie prowadzi je razem ze swoją żoną. Odwołujący nie wykonuje tam żadnych prac, nie ma maszyn rolniczych, nie hoduje zwierząt. Mieszka sam, utrzymuje się z bardzo skromnej, wypłacanej co kwartał renty rodzinnej, korzysta z pomocy syna i synowej. Z kolei gospodarstwo, które należało do zmarłej żony odwołującego się – J. G. jest położone w K., w odległości kilkunastu kilometrów od P., w której mieszka W. G.. Wszystkie wchodzące w jego skład grunty znajdują się w posiadaniu krewnych J. G., którzy je uprawiają. Odwołujący nie ma dostępu do tych ziem i nie ma możliwości podejmowania jakichkolwiek działań związanych z ich uprawą.

W związku z powyższym w ocenie Sądu w niniejszej sprawie nie występują przesłanki do zawieszenia odwołującemu się wypłaty części uzupełniającej renty rolniczej. Bez wpływu na rozstrzygnięcie pozostaje podnoszona przez KRUS w odpowiedzi na odwołanie okoliczność, że odwołujący we wniosku o rentę rodzinną podał, iż posiada gospodarstwo rolne o powierzchni przekraczającej 1 ha. W orzecznictwie Sądu Najwyższego, panuje ugruntowany pogląd wyrażony m.in. w uchwale z dnia 6 maja 2004 r., II UZP 5/04, zgodnie z którym wypłata części uzupełniającej świadczenia rolnika, który będąc właścicielem lub posiadaczem gospodarstwa rolnego faktycznie nie prowadzi w nim działalności rolniczej w rozumieniu art. 6 pkt. 3 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników nie ulega zawieszeniu na podstawie art. 28 ust. 1 i 3 w związku z ust. 4 tej ustawy.

Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 8 grudnia 2004 roku, III AUa 598/04 uznał, że zwieszenie wypłaty emerytury rolniczej nie dotyczy osoby jedynie posiadającej gospodarstwo rolne, ale tylko takiej osoby, która gospodarstwo rolne prowadzi i gospodarstwo to przynosi jej dochód. W ocenie Sądu zawieszenie wypłaty części uzupełniającej renty rodzinnej W. G. z powodu niezaprzestania prowadzenia przez niego działalności rolniczej było bezzasadne. Odwołujący nie prowadzi obecnie gospodarstwa rolnego i nie osiąga z tego tytułu żadnych dochodów.

Wobec powyższego Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. oraz powołanych przepisów prawa materialnego, zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdził brak podstaw do zawieszenia odwołującemu się W. G. wypłaty renty rolniczej od dnia 1 marca 2013 r.